СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIII. Ч. 83. Джерзи Сіті, Н. Дж., пятниця 10. квітня, 1925. VOL. XXXIII. No. 83. Jersey City, N. J., Friday, April 10, 1925. THREE CENTS

ГРАФ КАРОЛІ ГОВОРИТЬ.

Недавно приїхав був до Америки бувший президент Угорщини граф Каролі. Правительство у Вашингтоні дозволило йому на короткий побут в Америці під услівем, що буде тримати язик за зубами відносно всякої політики. Своє приречення граф Каролі дотримав. На днях однак виїхав з Злучених Держав до Канади і там говорить це, що хотів тут в Америці сказати. Причину заборони свобідного говорення тут приписує гр. Каролі інтервенції угорського правительства Гортого, яке боялося, що його ревеляції пошкодять теперішному режімови на Мадярщині і що позбавлять його моральної і фінансової помочи від Америки. Каролі взиває, щоби Американці не інвестували своїх гроший в угорських позичках, доки Угорщина не буде републикою. Як довго нема певности, що Угорщина буде републикою, то Американці несвідомо своїми позичками причиняються до цего, що в коротці може повстати нова війна в Европі, яка привесе лиш руїну і хаос.

Закидує Гортому, що цей хоче відновити австро-угорську монархію і привернути панування Габсбургів. Колиб до цего прийшло, то війна в середній Европі неминуча а винна цему буде Америка, коли дальше буде підпомагала фінансово кліку регента Угорщини Гортого. Викладає відтак свою політичну програму, яку думає завести на случай, коли удасться йому повалити Гортого. Рішучо заперечує, що він есть большевик, як це йому його вороги закидують а говорення, що він продав в 1919 році Угорщину комуністам називає брехливою пропагандою.

ЙОНКЕРС, Н. Й., 8. квітня. — Столяр Річард Скілен упав з висоти трох стіп, працюючи при будинку Сентрал авеню в Йонкерс, розбив собі голову і в короткім часі помер.

ПРИЛОВЛЕНО УРЯДОВЦІВ НА ОБМАНІ ПРИ ВИДАВАННЮ ГОРОЖАНСЬКИХ ПАПЕРІВ.

Филаделфійський федеральний суд арештував чотирох людей, які помагали неграмотним людям при одержуванню горожанських паперів. Між арештованими находиться помічник клерка для натуралізації чужинців у Сіті Гол, один менший політикер, один власник ресторану і один чоловік зпоза Филаделфії. Арештованих випущено тимчасово на волю за зложенням запоруки по 1000 долярів. Кромі тих людий прогнано зі служби ще одного урядовця, а двох суспендовано в урядованню за такі самі надужиття. Фабрикація горожан тривала через два роки.

ОБЖАЛОВАНО СОТКУ ПРОТИВНИКІВ КУ КЛУКС КЛЕНА.

МАРІОН, Ілл., 7. квітня. — Дня 9. марта с. р. невисліджені доси люди підложили були під корінну крамницю Фольмера в Герін динаміт, якого вибух розсадив будинок і ранив тяжко дві особи. Вибрана в тій справі спеціяльна лава присяжних суддів поставила в стан обжаловання майже 100 людий. Тром маріонським парубкам, Ескови та Велови Фельпсови і Павлови Рідлому, закидають, що то вони підложили були динаміт, а відтак підпалили його. Один з них мав навіть признатися до вини і виявити значне число вмішаних у ту справу противних Ку Клукс Кленови людий.

ПРИСКОРЕНІ ПОЧТОВІ ПОСИЛКИ.

Від місяця марта сего року заведено на американських почтах для пересилки пакетів („парсел пост") окрему службу, так зване Special Handling, значить, що з такими посилками спеціяльно обходяться, а саме так, як з почтою першої кляси, листами.

Як відомо, листи почта відсилає до залізниці частіше, як пакети, правильно швидше відходять, і передівсім на залізницях їх перевозять найскоршими і найближчими поїздами. Тому вони в богато коротшім часі приходять на місце призначення.

Нове зарядження значить, що коли хто хоче, то може й пакети (почту третьої кляси) вислати так, щоб поміж почтовими урядами і на залізниці вони йшли так швидко, як листи (почта першої кляси). Розуміється, це більше коштує, а саме за таке „спешел гендлінг" треба доплатити 25 центів.

Те нове Special Handling треба відрізнити від відомого з давна Special Delivery (спеціяльної достави), яке значить тільки те, що коли посилка (лист чи пакет) прийде на місце, то її відсилають адресатови окремим післанцем. Зрештою вона йде звичайним способом, лист як лист, а пакет як пакет. При „спешел гендлінг" окремого післанця нема, але за те по дорозі, з першої почти і на залізниці, пакет іде так скоро, як лише можливо. Отже коли кому дуже квапиться, щоб його пакет дійшов як найскорше, той може посилати і „спешел гендлінг" і „спешел деливері".

ІМІГРАЦІЙНА СПРАВА В АНГЛІЇ.

В розмові з депутацією „горожанського союзу", що занепокоївся зростаючою іміграцією до Англії як можна [illegible] з причин безробіття і богатьох злочинів, англійський міністр внутрішних справ („гом секретарі") дав слідуючі пояснення:

По теперішному іміграційному закону чужинець може приїхати до Англії на заробітки лише за письменним дозволом міністра праці. Такий дозвіл дається з окрема в кождім окремім випадку, і часто лише на деякий час.

В 1923 році прибуло до Англії 324,513 чужинців, на протязі того самого року виїхало 324,000 так, що взагалі число чужинців зменшилося на яких дві ста тисячі. На протязі перших девяти місяців 1924 року було допущено 321,451, а виїхало 311,576 чужинців. Імігранти прибувають найбільше в літі, а виїзджають в осени і зимою.

З 272,862 чужинців, які тепер зареєстровані в Англії, 167,966 живе в Льондоні, а решта в Манчестер, Ліверпул, Лідс, Глазгов та інших великих містах. Всі чужинці реєструються, але окремого нагляду над ними нема і не може бути, так як для того треба би [illegible]

ПРЕМІЄР КІНҐ ВИГОЛОСИВ ЧОТИРИГОДИННУ ПРОМОВУ ПРО КОРАБЕЛЬНІ ОПЛАТИ.

Дня 17. м. м. канадійський премієр Кінґ виголосив незвичайно довгу але, дуже інтересну промову про становище правительства до теперішних корабельних фірм, які кажуть собі платити немилосердно високу оплату. Він між ин. сказав, що з пропозицією, аби знизити корабельну тарифу, правительство віднеслося було до кількох корабельних фірм, між тим і до Сіпіярської, але кожна дала йому відмовну відповідь. На виготовлений правительством контракт в якім предвиджується, що правительство має мати контролю над перевозовою тарифою, згодився лише Сер В. Петерсон. Сер Петерсон заявив, що він може знизити перевозову тарифу від 10 до 20 долярів від одної худобини перевезеної з Канади до Англії. Така знижка, казав премієр Кінґ, подобалася правительству, бо це значить, що фармері в Канаді будуть діставати за свою худобу від 10 до 20 долярів більше.

Дальше премієр Кінґ сказав, що теперішні форми корабельні утворивши т. зв. „комбайн" (злуку) підшрубовують корабельні перевозові оплати до уподобаної їм висоти, бо правительство не має контролі над ними. Протягом 10. літ, перевіз емігрантів залізницею підвисшено о 39 відсоток, тоді як перевозову тарифу на кораблях підвисшено аж 168 відсоток (процент).

Ці, отже, цифри говорять як найвиразніще, що контроля правительства над корабельною тарифою є конечна. Вона є конечна в інтересі імігрантів і канадійських фармерів. Політикою теперішнього правительства між ин. є: розвинути канадійські індустрії і іміграцію. Впоперек тої політики стали злучені корабельні фірми своїми недосяжними корабельними оплатами і їх правительство за всяку ціну мусить усунути, або Канада буде позбавлена всякого розвою.

У ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ.

Урядовий орган православної метрополії в Польщі повідомляє, що св. Синод дозволив співати у православних церквах польський гимн „Боже цось Польскен"... ученикам та жовнірам, для яких цей гимн є „молитвою". У православних церквах до цього часу ніколи не співали ніяких світських пісень.

КАНАДІЙСЬКИЙ БУДЖЕТ.

Активний міністер фінансів в Отаві, Роб, минувшого тижня представив буджет Канади на слідуючий рік і здав справозданнє за мин. 1924 рік. Він заявив, що фінанси Канади на 1924—1925 рік представляються дуже добре, а властиво, що дохід перевисшає розхід на суму $1,823.000, помимо того, що загальні приходи зменшились за той рік на суму $52,832.000, завдяки зниження цла на імпортованих матеріялах зза границі, і зниження податку на проданих матеріялах — сейл текс.

Потішаюча вістка для Канадийців. Се показує, що Канада приходить до красших обставин, до добробуту. Бо звичайно кождого року в державнім буджеті показується недобір на пару міліонів, а тепер осталась надвишка. Біда лише в тім, що в парляменті є опозиція, котра кождий крок правительства критикує і хоче представити його в иншім світлі. Таке сталося й тут.

Проти Роба виступив Генрі Дрейтон, мін. фінансів бувшого юнійного правительства, підчас війни, і сказав, що буджет не є такий гарний як представив його міністер фінансів. Він звернув увагу, що коли рахунки стягнеться до купи як повинно, то покажеться, що не то надвишка а $16,204.000 буде недобору. А се тому, що Роб не брав під увагу рахунків національної залізниці. Він сказав, що за минувший рік загального приходу було $344,-000.000, а з включенням $18,-000.000 підмоги для національної залізниці, загальний розхід виносить $360,000.000, лишаючи $16,204.000 недобору.

Генрі Дрейтон дуже противиться коли хтонебудь старається оминути дійсність, представляючи загалови мильні рахунки.

Проголошуючи річний буджет, міністер фінансів, також оголосив деякі зміни в оподаткованню. З сеї зміни оподаткования він обрахував, що має прибути до державної каси що найменше оден міліон долярів на рік.

СПРАВА УЧАСТИ УКРАЇНОК В ЖІНОЧОМУ КОНҐРЕСІ.

В неділю, 5. с. м., відбулася в Ню Йорку нарада Українок, на якій засновано Конґресовий Комітет, який, має занятися справою участи Українців в жіночому конґресі, який буде в маю у Вашінґтоні.

Головою комітету вибрано п. М. Шустакевичеву, секретаркою п. О. Лотоцьку і касіерку п. К. Шутаківну.

АРГЕНТИНСЬКІ ГАРАЗДИ.

Товариство „Просвіта" одержало ось якого листа:

Звертаємося до товариства з просьбою, що до застереження бідних еміґрантів, котрі ідуть в світ з темними очима та без жадної поруки, без жадних своїх народових інформацій шукати кращої долі в чужих сторонах та поміж чужим народом, котрий поводиться з нашим народом як з товаром торговельним. Використовують як можна нашого бідного хлопа, за котрим нема кому заступитися як за иншим державним народом. — Тут хто приїде то в готелю еміґраційнім утримують лише 8—10 днів, харчі дають такі, що і собака їсти не годна. А потім відсилають людий в пущі де чоловік гине і тратить здоровля на ціле життя, бо води нема, повітря нездорове, бо страшно сухе, а працювати мусить, бо нема за що жити, ні до краю поїхати. В фабриках робіт нема, бо людий богато а фабрик мало, бо се край не богатий, дров нема, угля нема, тому й фабрик нема крім одної консерви."

Прошу о передрук мого листа нехай наші бідні народи не йдуть в той пропащий світ, бо тут кромі розпуки нічого більше нема. Еміґрант Ващук Онуфрій, Галичанин з Сільця Беньковогo пов. Камінка Струмилова. Адреса:

F. Mr. Waszczuk Onufry,
San Martin 666, Buenos Aires,
Argentina.

О. М. ОЛЕНЬЧУК ОТРИМАВ СТЕПЕНЬ ЛЛ. Б.

О. Михайло Оленьчук, парох при греко-католицькій Церкві св. Апостола Петра і Павла в Летбрідж, Альберта в Канаді через кілька літ брав курс права Ля Салль Університету в Шікаґо. Всі іспити зложив з дуже добрим успіхом. В марті ц. р. через чотири дні писав головний іспит під надзором делеґата Університету. Задовольнивши всі вимоги правничого департаменту Ля Салль Університету отримав степень ЛЛ. Б.

ЗАПАВСЯ БЕРІГ ОСТРОВА.

Землетруси і západання берегів були де недавна великою рідкістю, а тепер вони на дневнім порядку. Щось неспокійна наша старушка-земля. Доносять з Амстердаму (Голяндія), що беріг острова Гельґолянд, що находиться на Північнім морі, запався. Під водою зникнуло 3200 квадратних метрів землі. Новозбудована вілля банкира Валляха пішла під морські хвилі.

Полевий маршалок фон Гінденбурґ кандидатом на президента Німеччини.

По кількох днях розваги рішився Гінденбурґ приняти кандидатуру на президента Німеччини. Кандидатуру його видвигнули праві партії, які надіються побіди при виборах, бо особа пол. маршалка Гінтенбурґа есть шанована через всіх майже Німців з націоналістичного табору. Як герой з світової війни есть він божищем не лиш для бувших жовнірів німецької армії але також для широких кругів населення особливо молодіжи. Вибори на президента німецької републики, які відбудуться 26. квітня уявлять світови, чи Німеччина буде дальше републикою чи монархією. Націоналістичні бо партії, які з трудом намовили Гінденбурґа приняти кандидатуру мріють о відрестарованню монархії. Деякі з берлінських кругів думають, що це адмірал фон Тірпіц намовив старого вожда до приняття кандидатури, инші знов догадуються, що б. цісар Вільгельм написав лист до нього і приказав йому взяти в свої руки керму німецькою державою.

Проклямацію про номінацію Гінденбурґа підписали партії: націоналістів, німецько-народна, баварсько-народна, партія економістів, ганноверська і орґанізація селян. Суперником Гінденбурґа буде б. канцлер Маркс, який кандидує на чисто републіканській плятформі, а попирають його найбільше соціялісти, які розуміється суть завзятими противниками монархічного устрою держави. Кампанія виборча пущена есть цілою силою в рух. Вибори будуть цікаві і будуть мали велике значіння не лиш для дальшої судьби німецького народу але також для політичних відносин европейських держав.

ІМІҐРАЦІЯ З АНГЛІЇ, ІРЛЯНДІЇ І НІМЕЧЧИНИ.

Велика Британія, вільна держава Ірляндії і Німеччина можуть цего року післати до Америки нових 24.898 імігрантів. Найменше число імігрантів призначене есть для Туреччини, Египту і вільного міста Данціґу.

ФРАНЦІЯ У ФІНАНСОВИХ КЛОПОТАХ.

Правительство Ерріота має велику журбу, як поправити фінанси держави. Премієр Ерріо видить скрутне своє положення і в наслідок цего хотів вчера внести резиґнацію, тимбільше, що парляментарні партії не можуть погодитися над способами, як уратувати вартість франка.

ЛИТВА ЗРИВАЄ ВЗАЄМИНИ З ВАТИКАНОМ.

В Ковні відбуваються бурливі маніфестації проти Ватикану й Польщі з приводу конкордату Польщі з Ватиканом. На ратушевій пл. було яких 5.000 люда. На вічах бесідники вельми гостро виступають проти Ватикану, котрий своїм авторитетом попирає окупацію прастарої лит. столиці Польщею. Ухвалили зірвати взаємини з Ватиканом і видалити нунція з Ковна. В ковенськім соймі зголосили інтерпеляцію в справі конкордату й польонофільства нунція в Ковні.

РОЗСТРІЛ ПОВСТАНЦІВ.

БУКАРЕШТ, 7. березня. — (Украіностаґ). Біля села Сомгородки Елисаветського повіту на Херсонщині, після шестигодинної бійки військового відділу — з повстанською ґрупою Онипко, остання цілком зліквідована.

Сам Онипко застрілився.

Ґрупа Онипко оперувала в Елисаветському повіті з жовтня минулого року.

Нею було винищено 16 партійців, що працювали в сільських орґанізаціях, а крім того розгромлено більше половини партійних установ, що працювали в повіті.

ЛІҐА НАРОДІВ ПРОТИ ПРАЦІ ДІТЕЙ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

ЖЕНЕВА, 3. квітня. — Тут зачалися тридневні наради Міжнародного Бюра Праці. Зараз на першім засіданню остро скритиковано відносини щодо праці нелітних дітей, які панують в деяких стейтах Злучених Держав.

Ян Удеґент, президент голяндської Федерації Праці і Лео Жуґок з Франції зажадали від Ліґи Народів публичного оголошення усіх інформацій в справі діточої праці в Злучених Державах, висказуючи надію, що напір публичної опінії світа спонукає Американців до реформ в цім напрямі. На це відповів Альберт Тома, також Француз, що Міжнародне Бюро Праці не має ніякого права мішатися у внутрішні відносини Злучених Держав або поодиноких американських стейтів. Та всетаки є обовязком Бюра оголошувати друком всі статистичні дані.

Дискусія в справі діточої праці в Злучених Державах зістала викликана відкиненням численними американськими стейтами поправки до конституції. Відносини щодо праці дітей в Злучених Державах піддано під дискусію рівночасно із такими самими відносинами в Хінах.

ПРОПОЗИЦІЇ РАДЕКА ПОЛЬЩІ.

Радек у „Правді" обговорює справу границь Польщі. СРСР. вважає справу гарант. договору малозначною, то радше доказ, що зах. держави не вірять, щоби версальський договір можна виконати. Теперішний мент дає Польщі нагоду для нових виглядів польсько-радянської політики. Польща повинна тепер подумати над польсько-рад. взаєминами і [illegible] повненої помилки. СРСР. дасть Польщі [illegible] відповідь. Заява Німеччини, що мирно хоче полагодити [illegible] з Польщею, то доказ, що міжнар. [illegible]

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

Ревізії й арешти в Рогатинщині.

ДО СПРАВИ ДИР. А. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО.

Тепер щойно виходить на яв справжня причина таємничого арештування дир. Антона Крушельницького. Це дійсно просто сензаційна історія. А саме державна поліція в Городенці повідомила державну поліцію в Рогатині, що директор української гімназії Антін Крушельницький прислав у 1920 р. з Відня до Городенки 60 кг. большевицької бібули. Крім того та сама городенська державна поліція донесла, що А. Крушельницький редагував у Відні в 1920 р. большевицький орган п. з. „Не знати кому". Врешті, що А. Крушельницький спричинив Полякам у Городенці в 1918 і 1919 р. багато втрат у життю, здоровлю і маєтку. Діставши це повідомлення городенської державної поліції, комісар державної поліції у Рогатині Глянц звязав з особою А. Крушельницького розліплення в селах Рогатинщини большевицьких відозв як раз у тому часі, коли дир. А. Крушельницький приїхав до рогатинської гімназії. Розпочались масові ревізії по селах. Переводжено ревізії у народніх учителів, у академиків та тих, що перед кількома літами вернули з Америки та в селі уходили за „мудрійшик". Ревізії не виказали, хто розліплював відозви. Та всетаки п. підкомісар подбав про винуватців і доставив під замітом злочину головної зради до арештів окружного суду в Бережанах дня 23. лютого 1925 отсих осіб з Рогатинщини:

1) Антона Крушельницького, директора української гімназії в Рогатині, котрий щойно за леґальним пашпортом і за дозволом Кураторії приїхав дня 2. лютого з Відня до Рогатина і обняв посаду директора, займаючися виключно службовим заняттям. Забрано в нього три числа „Культури", два числа бібліографії видаваної Київською книжною палатою в 1924 р., Аміціса „Малі герої" і переписку з видавничими товариствами „Чайкою", „Землею", з „Обєднанием українських видавців" у Відні.

2) Ярослава Цимбалісту, гімназ. абітурієнта.

3) Климентину Цимбалісту, учительку;

4) Юліяна Форемного, студента музичної школи у Варшаві. (При ревізії забрано літографічний часопис українського студентства і ноти з текстом 3-го інтернаціоналу. Годиться зазначити, що Юліян Форемний є музикальною людиною і має у себе партитури всяких гимнів).

5) Олександра Каспрука, що укінчив 6 кляс гімн. і в Рогатині господарить;

6) Миколу Товстого, господаря — обидвох зі Скоморохових. При ревізії найдено календар „Впереду" і книжку „Наша правда", та лист, котрий Каспрук сам до себе написав.

7) Івана чи то Гриця Кліща 45-літного господаря з Юнашкова. У нього при ревізії найдено картку з фотографією Рози Люксенбурґ і 8 карток української книжки без початку і кінця і без зазначення назви, дати та місяця видавництва книжки. Ті річи привіз Гриць Кліщ перед 6-ти літами з Америки і ті предмети припавши порохом лежали в шафі. На запит поліціаїв, що він робив в Америці, відповів, що не робив нічого, а тільки волочився по українських вічах. польських та комуністичних мітинґах. Та відповідь була підставою арешту господаря-анальфабета під замітом злочину комуністичної пропаґанди. Відставляючи повисших людий до арештів підкомісар Глянц виготовив донесення, в котрім дослівно переписав змісти §§-ів 58 б) ц. і 59 б) зк. На зажалення підсудних проти ведення слідства за головну зраду і проти слідчого арешту Радна Палата окружного суду в Бережанах перевірила, що ані повіт. суд в Городенці ані окр. суд у Коломиї не веде проти А. Крушельницького ніякого доходження та не шукає за ним і що на тереві Рогатинщини нема за ним жадної вини і тому дня 2. ІІІ. 1925 вирішила припинити вступне слідство і ухилити слідчий арешт щодо осіб Крушельницького, Ярослава і Клементини Цимбалістих, Кліща і Каспрука, задержуючи в силі вступне слідство і обовязковий арешт щодо осіб Юліяна Форемного і Миколи Товстого. Проти звільнення 5-ох підсудних зголосив прокуратор зажалення до апеляційного суду у Львові, а проти відмовної ухвали Радної Палати Форемний і Товстий рівнож зголосили зажалення.

В повисших справах інтервеніював у Бережанах адвокат др. Західний, а комітет допомоги політичним вязням доставляє підсудним харчів і лектури.

У Львові в апеляційнім суді інтервеніював адв. др. Володимир Бачинський.

Суд апеляційний потвердив на сесії 10. с. м. рішення Радної Палати Окружного Суду в Бережанах і зарядив телефонічно випущення на волю дир. Антона Крушельницького, який як довідуємось в останній хвилині, вже повернув до своєї педагоґічної праці в Рогатині.

Хоча сам дир. А. Крушельницький твердить, що з ним поводились у тюрмі виїмково людяно і хоча розяснення цієї фатальної помилки тривало лише кілька днів, всеж таки факт [illegible] фактом.

ЦЕЛІБАТ.

(Лист з Европи).

На стовпцях наших краєвих ґазет повно статей і вістей про заведення целібату для греко-католицького священства.

З того видно, що наша суспільність не на жарт затрівожилося тою справою. І нічо дивного. Жонате священство, це одна з привілеґій, котру виєднали наші предки від Риму, заключаючи з ним унію.

Жонате священство відріжнювало нашу церкву від латинського костьола. Поляки мали нежонатого ксьондза, Українці жонатого священика. Польське пробоство стояло коло костьола, українське приходство було тісно звязане з селом; воно, так сказати, лежало в центрі нашого села. Жонатий священик, знав, що таке родина, що жінка й діти, він поза церквою був такий самий муж, батько й господар, як і його парохіяни. Добра священича родина сповняла культурну місію в селі, була це одинока майже культурно-творча наша сільська твердиня. В коршмі жид, в дворі Поляк, в школі також або Поляк-учитель, або наш чоловік, але від старости й від інспектора дуже залежний, як хто міг у селі грати культурну ролю, так це був священик і його родина. І коли ми безсторонно глянемо в недалеку минувшість Галицької України, то мусимо признати, що в її відродженню **велику ролю грали якраз священичі родини,** особливо тоді, коли то усьо відріклося було нашого народу і коли лишився нам був тільки **„хлоп і поп,"** як це згірдливо Поляки говорили. І з того **хлопа і попа** вийшла вся наша теперішна інтеліґенція. Тисячі священичих синів і доньок ходили до школи, а на вакаціях відвідували читальні. їздили по вічах, орґанізували хори й театральні представлення, заправлялися до патріотичної роботи в будучности. Що не тільки заправлялися, але й робили її, видно з нашої історії за останніх літ сто. Галицькі українські письменники, учені, політики, орґанізатори, посли, це були зразу майже виключно священики, потім їх сини, поповичі, бо селяни що лиш недавно стали численнійше посилати своїх синів до середніх і висших шкіл.

Але ще й нині, коли вже маємо дещо інтеліґенції не з попівських родин, **священичі родини творять велику і вірну ґвардію нашої народної справи.**

Знищити тую ґвардію все одно, що завдати важкий удар українському життю в Галичині, саме там, де воно тепер виставлене на найбільшу небезпеку. Замовкнуть і заглухнуть наші проходства, нашим середним школам бракне тисячів учеників і учениць поповичів і попадянок, між селом і попівством заросте дорога травою. Чи краще буде її промощувати еґомосцева господиня від культурної попаді — **можна сумніватися.**

Німці мають дуже богато інтеліґенції а їх духовенство жениться і німецькі пасторські родини тішаться великим поважанием.

Нам нема що оглядатися на Поляків. Поляки мають тисячі дідичів, економів, ржонців, учителів, лісничих і т. д. Є кому підтримувати й ширити Польщу на селі, а в нас забирають стару й випробовану твердиню і ми маємо мовчати.

Тому то годі повірити, щоби такий плян на ослаблення українского культурного життя міг вийти з боку української духовної ерархії. Можна догадуватися, що його спритно підсувають наші вороги via Рим. Від того як поставляться до того так для нас небезпечного пляну князі нашої церкви, видно буде, як вони ставляться до добра нашої справи взагалі. Най вони не забувають, що **тепер не пора на такі реформи,** не пора висувати питання, котрі можуть викликати легко зрозуміле невдоволення, а може й розярення, бо воно вийде нам на шкоду, а на втіху ворогам нашим і може легко стати аґітаційним арґументом у руках православного жонатого духовенства.

Особливо Станіслав повинен незабувати про те, що і **церковна ерархія є частиною суспільности,** і що всякі затії противні голосови народу можуть пошкодити не тільки нашій народній справі взагалі, але й греко-католицькій церкві зокрема. Часи „sic volo, sic iubeo" (так хочу і так приказую), вже славити Бога минули. На їх місце прийшло: „голос народу, голос Бога" і з тим треба числитися. Хто думає, що ми вже так злою долею побиті, а ворогом принижені, що з нами можна всьо робити, як з невольниками, або з худобою, той може дуже прикро помилитися у своїх рахунках і на целібаті вийти, як Заблоцький на милі.

С—н.

РЕВІЗІЯ ГРАНИЦЬ ПОЛЬЩІ — КОНЕЧНІСТЬ МИРА В ЕВРОПІ.

(З берлінського „Укр. Прапора").

Втомлена війною, версайським миром, рішеннями Ради Амбасадорів і дискусіями Союза Народів Европа бажає справдішнього мира. Під тягаром економічних вимог і фінансової скрути та супроти сконцентровання пильної уваги найбільших держав світа на Тихий Океан і на азійські справи — се бажання росте з кождим днем, а домагання остаточного замирення не сходить з порядку дня.

І чим докладнійше в останньому часі роздумуєся над причинами сьогоднішнього невиносимого стану в Европі і над способами сьому станови зарадити, тим яснійше показується, **що найбільшою перешкодою европейського замирення являється теперішня Польща.** Поволи стає очевидним, що границі Польщі як твір повоєнної психози, не дадуться удержати в часі отверезіння і змагання жити в мирних, управильнених відносинах.

У звязку таки з питанням польських кордонів самі держави антанти [illegible] тло дня 19. артикул пакту Союза Народів, артикул, який Союз Народів у страху за своє життя беріг до тепер під сімома замками. Артикул сей постановляє, що Загальні Збори Союза Народів можуть від часу до часу візвати своїх членів, щоби приступили до нового розгляду договорів, які вже не дадуться примінити та до розсліду міжнародного положення, якого дальше піддержування моглоби загрожувати світовому мирови.

Видвигненням якраз у такім звязку сього артикулу Західна Европа призиала в засаді, що польське питання моглоби загрожувати світовому мирови та що час нового розгляду договорів дотично Польщі вже наступає.

Предметом міжнародного розважування стали що правда покищо західні кордони Польщі, однак появились уже деякі познаки, які вказують, що і східні та північні границі Польщі не дадуться удержати, коли справді думається про трівкий мир в Европі. В такім дусі пише дуже виразно тепер той самий Лойд Джордж, який не є без гріху о скільки ходить о теперішній територіяльний і національний вид польської републики; він насміхається з рішень Ради Амбасадорів і взагалі з сеї установи, називаючи її підвечірковим товариством." Дуже замітна переміна, коли зважити, що за його згодою віддано Раді Амбасадорів компетенцію рішати про північні і східні границі Польщі. Не без значіння є також голос проф. Баша, завзятого і твердого супроти Німеччини, — як видко було з виголошених попереднього року в Німеччині його промов, — французького патріота, який в пів офіціяльній „L'ERE NOUVELLE" з 3. марта пише:

„Польща мусить зрозуміти, що Франція не сміє занедбувати власні інтересі навіть в такім випадку, коли розходиться о справи заприязненої нації, такої як Польща. П. Скшиньскі має слушність, коли вірить, що Франція додержить заключені з Польщею дефензивні договори, одначе він помиляється, якщо сподіється, що Франція зречеться власної забезпеки, щоб тільки помогти Польщі, тій самій Польщі, якої націоналістична і шовіністична політика являється постійною загрозою европейського мира. Польща забрала збройним підступом Вильно, а **Східну Галичину прилучено до Польщі на основі несправедливого рішення конференції амбасадорів всупереч одностайній волі населення;** з окрема в Данціґу Польща підняла явний бунт проти представника Союза Народів. Польща мусить зрозуміти, що Франція не стане воювати за почтові скриньки в Данціґу і що вона не згодиться на се, щоб Польща стала для Европи тим, чим була в своїм часі Сербія для колишньої Европи."

Польське питання стає актуальним, думка про провізоричність і природну неможливість польських границь робить поступи.

Погляд Ватикану про трівкість теперішньої польської републики, якої наслідком являється свіжий конкордат, є ізольованим виїмком мабуть на те, щоб лишилася правдивою засада. що виїмок потверджує правдивість правила.

В дволіття рішення „підвечіркового товариства" в Парижі, яким віддано Галицьку землю в суверенні кіґті білого вірлика, Немезіс обертає сторінку історії Польщі і ставить її перед ревізію границь. Так представляється міжнародня ситуація для Польщі.

Очевидно, що процес ампутування неприродної польської „великодержавности" відбуватиметься етапами, спровола. Як показують теперішні наради Ради Союза Народів у Женеві йдуть іще між европейськими державами торги про шляхи якими має йти ревізія польських границь. Але ніхто вже не сумнівається більше в Европі, що великодержавна Польща — се історичний абсурд і колода на шляху до замирення світа.

А як ми ми збираємося використати сю ситуацію? Що ми готовимо для сеї цілі?

Над сим питанням новинні поважно застановитися проводирі наших партій і в таку хвилю щонайменше є їх обовязком найти між собою спільну мову і спільну працю. На наших очах маємо приклад, що розброєна нація є грізна для народу з міліоновою армією, коли у неї дух є узброєний. Держім в памяти сей приклад і гуртуймо наші сили.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО

Богацтво Злучених Держав при кінци 1922 після Федерального Статистичного Бюра виносило $320,803,862,000, або збільшилося о 72.2 протягом десяти літ? Чи Ви знаєте, що Гелмар суть знані і куряться понад пятнайцять літ? Коли купуєте звичайні цигаретки курите дешеву якість тютюну.

„ВЕЛИКИЙ ЛЬВІВ"

На позагчорашньому засіданню львівської міської ради рішено приєднати до громади м. Львів цілий ряд підльвівських громад, а то: Клепарів, Голоско, Замарстинів, Знесіння, Кульпарків, Кривчиці, Білогорщу, Сигнівку, і Козельники, — разом простір 29 км. з 31.000 мешканцями. Міська рада візвала одно часно президію, щоби цю її ухвалу сфіналізувала на протязі найближших місяців. Приєднання підльвівських громад з більшістю українського населення до Львова з його польським шовінізмом, було давною мрією всіх львівських „народових організацій". Зрештою, сам референт цієї справи на міській раді не скривав головної інтенції претенсії: переведення цього діла — він казав буквально є необхідне з оглядів „н а р о д о в и х" культурних, санітарних і господарських. Дальше він доказував, що „втягнувши названі громади під господарський вплив управи міста, скріпиться атракційна сила „живьолу польскеґо".. Очевидно, що ні під культурним, ані санітарним, ані господарським оглядом підльвівські громади на такій операції не зискають, лише ще втратять. Ніяких івестицій у нові придбані дільниці Львів робити не буде, бо не має грошей і не дозволить на це неохайна й бездільна маґістратська господарка; зрештою — досить поглянути напр. на санітарні умовини в центрі міста, на міські тротуари, вулиці і т. д. Під господарським оглядом відносини зміняться на стільки, що на всі прилучені громади буде наложений важний тягар міських податків, які п. Найманові здебільша потрібні на ріжні „народове пляцуфкі" (аж три театри і т. д.), а крім того буде перенесений на ті громади борг міста Львова. Тиради про „великий Львів" є пустословними теревенями. Розбудова міста є піснею далекої будучинни. Під її прапором міська рада зробила односторонний інтерес, якого суть — дальший похід польонізації.

РИМСЬКЕ МІСТО ПІД МАДЯРСЬКИМ СЕЛОМ.

БУДАПЕШТ, 2. квітня. — Археольоги відкрили, що мешканці села Ожоні, положеного на дорозі межи Будапештом і Віднем, недалеко Коморн, годували свині в коритах, зроблених з давних римських домовин. Дальше розслідили, що всі хлопські ліпянки стоять на фундаментах домів, збудованих перед 2,000 літами Римлянами, які тутки мали своє велике місто Бриґеціо зі 40,000 мешканцями. Тепер село має 5,000 мешканців. Кождий селянин має богато ріжнородних предметів з римської старовини, межи иншими срібні гроші.

Дуже скрупулятно берегли селяне отсеї тайни літами, поки припадок не зрадив їх. Тепер власти почали розкопки, щоби найти старинні скарби. Селяне і собі потайки копають та бережуться жандармів.

ВИМОВА ДЕЯКИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ІМЕН.

Щоби знати, як вимовляти яке англійське слово, для того не досить побачити його написаним, але треба почути, як вимовляє його той, хто знає, як його говорити. Навіть освічений Англичанин нераз не зважується вимовити слова, якого ще в розмові не чув, тільки бачив написане або надруковане. Відомо, що ті великі ріжниці між правописом і виговором англійських слів не є ні навмисні, ні випадкові, але витворилися в наслідок історичного розвитку мови, та проте на практиці англійська вимова робиться дуже неправильна. Відомий словник Фонка і Вогнала (велике видання) містить близько три тисячі слів, що-до яких навіть поміж ученими фільологами немає згоди, як їх вимовляти. Звичайно, здебільша це слова присвоєні з инших мов і в англійській мові ще не зовсім звичайні.

Непевність і труднощі завляються передівсім при виговорі імен власних — назв людий, племен, країн, городів, гір, рік і т. п., які часто задержали свою стару, в инших словах вже понехану і змінену вимову. З огляду на це в Америці богато імен власних є чужого походження: індіянського, еспанського, голяндського, французького, ірляндського, — і не чувши, як місцеві люди таке чи инше імя вимовляють, з самого писма годі напевне знати, як те імя звучати-ме в мові. На останній Національній Демократичній Конвенції в Ню Йорку трапилося, що один з тимчасових секретарів грімко викликав до голосування делегацію стейту „Ар-кен-сас" і на це від предсідателя делегації дістав гостру відповідь, що такого стейту в Злучених Державах нема, але голосує представництво стейту „Ар-кен-соу" (з акцентом на „ар" і з „соу" на кінці).

Зрештою часто в виговорі допускається деяка свобода. Може бути Ілиноїс або Ілиной, Мисурі або Мизурі, Шікаго або Шікоґо. Але не „Чікаго" як часто говорять в Европі, і не Мичиген, але Мишиген. В „Конетікат" пишеться ще трете „к" в середині слова, але в вимові його не чути. Розуміється, українськими літерами і звуками взагалі тільки приблизно можна виразити англійський виговір.

На заході Америки добре знають сенатора La Follette, бувшого кандидата на президента Злучених Держав, і там його називають так, як і він сам свое імя вимовляє: „Лафолет" з акцентом на другі складі, на „о". Але, на Сході про його доси більше читали, ніж говорили, і дуже часто тепер чується його імя з акцентом на останнім складі, на „лет", як по французьки. Причиняється до такої вимови схожість його імени з іменом французького ґенерала Лафает, що прийшов помагати Америці у війні за незалежність. Памятники Лафаєту стоять мало не в кожнім американськім місті, вчаться про його діт ив школах і потім на той-же лад виговорюють похоже імя Ла Фолета.

Ірляндське імя „Дохерті" перетворюється в англійській мові в „Догерті", а в американськім виговорі гортанний звук затрачується зовсім і лишаеться „Доерті" або „До'рті".

Американський виговір французьких і еспанських імен дуже неправильний. New Orleans є Ню Орлінс або Ню Орлінз з акцентом на „ор". Міста Sioux City і Des Moines в Айові читаються як Су-Сити і Ді-Мойн. Ло Анджелос в Каліфорнії часто називають з еспанська Лос Анхелос, хоч звук „х" в англійських устах виходить не зовсім так.

Поза всякии правилом і без ніякої історичної причини, але просто в наслідок язикового ужитку місто Wilkes Barre в Пенсилвенії стало Уилс-Бері, а Worcester в Масачусетс читається менш більш як „Вустер".

Імя відомого водопаду „Ніяґари" звучить в американській мові як „Наеґра". Европеець, що перший раз почуе про несподівану Наеґру замість на весь світ славної Ніяґари, звичайно думае, що в Америці „зле читають" і на свій спосіб перекрутили справжню назву. На ділі справжня назва водопаду блища до американської вимови, ніж до европейської. З давних давен Індіяни називали його „На-е-ґера".

Деякі індіянські назви, які ще залишилися в Америці для „білих" уст такі трудні, що кожний вимовляє їх, як хоче і як може. Біля міста Вебстер в Масачусетс е озеро, що в ґеоґрафії називається Chaubunagungamauk. По індіянськи воно значить „озеро племене, що живе на другім боці озера". Звичайно, мало хто памятае, як його правильно написати, а як вимовити — таки мабуть ніхто не знае.

ПОЕТ-ІСТОРИК.

(В 64-ті роковини смерти Т. Шевченка.)

(З львівського Укр. Слова).

Після нашого національного відродження по сей і по той бік Збруча, національне освідомлення зачало йти скорійшою ходою від р. 1840 коли то появилася віршована „історія української козаччини": „Кобзар" Тараса Шевченка. Шевченко був кріпаком і панським „козачком" в Моринцях звені городського повіту. Показав хист до малярства, отже його післали на науку до Варшави і до Петербурґа. Він дуже сподобався кільком московським письменникам і малярям, отже вони в р. 1838 купили його за 2,500 карбованців і пустили на волю. Тоді він став складати пісні про героїв козаччини і про тяжку долю України в московськім ярмі.

Шевченко є найбільшим пропаґандистом української самостійницької думки, найсильнішим і найуспішнішим національним агітатором. Його агітаційною зброєю є минувшина Подніпровя. Він наскрізь козачий поет, бо головним змістом його пісні є традиція козачих часів України. Вже сам заголовок друкованої збірки його творів „Кобзар", вказуе на те, що се підручник віршованої історії України. Бо що були кобзарі? То були мандрівні співаки, що під акомпаніяментом кобзи рецитували слізно оповідання про події з козачої бувальщини. Сим заголовком Шевченко замаркував, що його пісні є співаною історією Козаччини.

Словом Шевченко орудує так по майстерськи і так сильно, як ніякий другий поет в світі, і як ніякий другий національний агітатор. Про нього можемо сказати те саме, що його попередник з перед 700 років, також поет і історик і півець славної української бувальщини, сказав був про Бояна, це старшого українського поета-історика: „Боян майстер був до пісні. Боян знав на пісню чари. Прийде гадка, а він гадку ордом пустить аж до хмари. Не соколів на лебеді Боян, братя слав з під неба: Віщі пальці клав на струни. — Ґрайте струни кому треба!"

Слово Шевченка таке крепке, що ми не лиш чуємо, та розуміємо його бесіду. Ми й бачимо се, про що він говорить. Ні краски маляря на полотні, ні камінь оброблений долотом різбаря не покаже нам якоїсь річи так докладно і живо, як слово Шевченка. Героїв козаччини Шевченко змалював словами так, що вони неначе живі дефілюють перед нами. Про їх незабуті діла говорить так, що ми тепер неначе стоїмо, та з запертим у грудях духом, зі слезою в очах дивимося на все те, що вони діють і що з ними діється. Бачимо, як вони бються за волю, як за неї кладуть свої буйні голови, як тече їх кров, як тече „сторіками враґа." І наші уха чують рев гармат, і бренькіт шабель; тріюмфальні оклики побідників і стони катованих за волю України. Крепке слово Шевченка силує читача думати тою самою думкою, яку мае на умі поет; розбуджуе те саме чутте, яким чуе його серце; розпалюе той самий огонь, який горить в його груди. Своїх героїв Шевченко малює так, що український читач його співаної історії мусить подивляти і шанувати їх і їх діла, та одушевлятися ними і їх метою. Але хто полюбив тих героїв з їх ділами і одушевився ними, той мусить полюбити цілим серцем також думку, за яку вони боролись; ту мету, до якої вони йшли тернистим, кровавим шляхом: мусів одушевитися думкою волі української землі.

Шевченко був майстром в орудуванню словом не лише так, що воно просто вдаряло в людську душу і дословно відбивалося в ній голосною луною. Він знав штуку мандівцями зайти в найглибший тайник души Українця; умів ударити саме в ту струну, яка в груди читача зазвеніла наміреною поетом мельодією, і викресала саме таку іскру, таке полумя, які йому, чи для будуччини України були потрібні. Коли роздирае свої ризи з розпуки за тим, що колись було, але минулося і більше не вернеся, він в души читача не викликае зневіри і резиґнації, бо не такий його намір. Навпаки. Розбуджуе жаль за минулим, горяче бажання, щоб воно вернуло. Він розбуджуе охоту і завзятте боротися за відбудову пропавшого. Малюючи яркими красками знущання Московщини і царату над Україною і Українцями, даючи вибухи ненависти до ката України, Шевченко робив Московщину і царат осоружними кождому Українцеви, хочби вже змосковщеному. Він в груди Українця розпалював ту ненависть до ката України, якою сам горів. Всім тим він розбуджував і утревалював почутте української національної окремішности і почутте обовязку боротися, щоби від тої царської і московської опіки Україну увільнити.

В кождій боротьбі народу проти його душмана велику силу і завзятте дає чиста, оправдана ненависть до кривдника, бо не позволяе скільчитися думці примирення з ярмом, не позволяе зломити боротьби в половині дороги ніяким компромісом. Краски якими Шевченко змалював потрясаючі картини поведення Москалів і царату та наслідків їх панования на Україні; вибухи його власної ненависти, котра не далаби йому спочити, аж поки ся потвора, сей кат України не ляже повалений і розтороцений; поки покривджений народ ногами своїми не затопче слід по нім. Шевченко не дав пропасти, щезнути з людської памяти традиціям козачих часів. Відсвіжив і відродив їх так, що вони вже ніколи не щезнуть з памяти народу. З сердець Українців вже ніхто не вижене любови до давної вольної волі козацтва; не вбе думки про волю України, не зломить стремління Українців до власної державности. Співак минулого став борцем теперішности і пророком будуччини. „Кобзар" Шевченка став дороговказом, що живому поколінню вказуе мету його стремлінь. Ось, чому то „Кобзар" став збруєю в руках українських борців за волю рідного краю. Творами Шевченка і самим його іменем Українці борються за се, що він возвеличує, нераз плачучи, неначе за безповоротно минулим. Бо він своїм майстерським словом зараз таки робить непохитною певність, що минуле і вже оплакане безперечно вернеся, та що в степах України гетьманська булава таки блисне!

Хоч Шевченко був Кобзарем Східної України, хоч поборював лише Московщину і царат, котрі над Галичиною ніколи не мали ніякої влади, то і Галичани пішли під Шевченківський прапор, його Кобзаря зробили своїм національним евангелієм, зробили його у себе пропаґандистом самостійницької української думки. Зробили, бо вони в ту Східну Україну вдивлялися як в свою провідну звізду; бо надіялися, що Східна Україна, маючи таку силу богатого народу і таку силу памяток з часів своєї державности й боротьби за державність скорше прочуняе і подужае; скорше скине з себе чужинецьке ярмо і поможе Україні австрійській.

Ще й тому Шевченко став Галичанам дорогий, бо галицький Роман і галицький велигень Данило; бо галицькі духовники, що ішли на схід і як архимандрити Трехтимирова і Лаври Печерської, як митрополити київські, організатори київських шкіл і їх учителі, виховували народ Східної України в дусі соборности; бо Галичанин Сагайдачний, Галичани Мрозовецький-Морзенко, Височан, Хмельницький і безліч инших, що пішли на Подніпрове козакувати; бо апостоли національного відродження Галичан, Шашкевич з товаришами, що славили бувальщину Подніпровя — бо всі вони учили і ще тепер учать Галичан, що їх національна думка сягае по Кавказ. Хоч в могилі, Шевченко є для всіх Українців цілої Соборної України національним пророком. Його Кобзар є і ще довго буде душею нашого національного руху, є і довго буде його боєвою силою, бо ніхто инший не зумів досі, і ледви чи зуміе часи боротьби козацтва за волю України унаглядниити народній масі так, як се робить Шевченко в своїм Кобзарі. Пророком і боєвою силою буде Кобзар поти, поки не сповняться мрії героїв нашої бувальщини. Аж тоді Кобзар, та імя його творця будуть нам святою реліквією, що стоятиме на сторожи здобутої волі України.

СКАРБИ МОРСЬКИХ ГЛИБИН

Капітан Лівіт винайшов новий прилад для нурків, що видержуе дуже сильне тиснення води і уможливлює їм працю навіть у глибині сто метрів. Тому, що в такій глибині є вже зовсім темно, будоби неможливо користуватися новим приладом. Але тут помагае собі нурець лямпою Вестінґгавза, яка розганяе темряву в морських глибинах. При помочі нового винаходу вдалося Лівітові (котрий сам є командантом нуркового корабля) протягом кількох місяців добути з морського дна цілий вантаж корабля „Кепґорн," що затонув разом із залогою тому 56 літ біля чілійського побережа. Лівіт, заохочений успіхом, хоче пробувати добути скарби корабля „Люзітанії," затопленого в часі війни Німцями.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць март, 1925 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Дяк Анна, Дзьобко Петро, Рапала Анастазія.
В. 5. Миньчак Іван.
В. 7. Бучер Андрій, Офца Людвик, Тимо Іван, Томашевський Петро, Матвійцьо Петро, Регаль Катерина.
В. 8. Дучинський Михайло, Голіят Анастазія, Песик Анна, Леткій Семен, Богдан Микола, Іваньчишин Теодор.
В. 14. Байовський Петро, Лапій Лейна, Лапій Василь, Байовська Юстина, Бойда Мокрина, Гундяк Елеонора, Гундяк Олекса, Курдах Яків, Драгінда Евген, Назар Анастазія.
В. 22. Симчишин Катерина, Симчишин Василь, Мисик Михайло.
В. 24. Козловський Стефан.
В. 28. Піньчак Іван, Піньчак Текля, Клюка Іван, Клюка Анастазія, Карлицька Марія, Бурян Марія.
В. 29. Балутянський Василь, Шкарла Захарій.
В. 30. Гамівка Стефанія, Косцільник Антонина.
В. 31. Белюх Іван, Кузьо Іван, Полянський Олекса.
В. 36. Доррфій Катерина, Кітка Катерина, Нікитин Ксеня, Білей Анна, Білей Катерина.
В. 37. Кінащук Агафія, Ільків Параска.
В. 38. Кохановська Марія, Намісняк Іван, Базарнік Василь.
В. 44. Барна Іван, Домбровська Катерина, Мазур Марія.
В. 45. Борщук Григорій.
В. 47. Задорожний Василь.
В. 48. Кіденько Борис.
В. 52. Намака Лука, Намака Розалія.
В. 54. Лисяк Семен, Лисяк Марта.
В. 56. Цюпа Марія.
В. 57. Сташко Ева, Посід Дмитро, Посід Катерина, Заблоцька Катерина, Стояр Павлина, Галашин Анастазія.
В. 58. Смольніцький Іван, Зеньчак Яків.
В. 59. Іващишин Стефан, Наконечна Анна, Мотика Ева, Мотика Іван.
В. 63. Барна, І. Михайло, Кушвара Анна, Маховський Іван.
В. 65. Напованець Марія, Сенько Агнешка, Теребецький Павло.
В. 70. Бабяк Петро, Євусяк Григорій, Карецька Марія, Кухар Микола, Кухар Анна.
В. 72. Вецковська Станислава, Педенський Бронислав, Когут Розалія.
В. 73. Дикун Андрій.
В. 74. Лубянецький Йосиф.
В. 75. Заблоцька Мальвіна, Ягнич Іван, Саламин Дмитро, Саламин Параскевія, Коваль Гриґ., Горбаль Антін.
В. 76. Хащевська Апольонія, Хащевський Микола, Марещук Стах, Хомик Христина.
В. 78. Хорпацька Марія, Смолень Юрій.
В. 81. Будагази Іван.
В. 83. Маланюк Розалія, Савчин Ілія.
В. 85. Війтишин Михайло, Палагнюк Іван.
В. 86. Гадомський Микола, Косців Василь, Онущак Теодор.
В. 94. Борівець Василь, Гузар Микола, Чолій Францішка.
В. 96. Вавро Емілія.
В. 98. Починок Дмитро, Рощінко Теодозій, Вишник Яків.
В. 99. Деліман Олена, Деліман Стефан, Лещишин Анна.
В. 102. Бегановська Зофія, Сушко Гаврил.
В. 103. Савка Микита.
В. 105. Полянська Анна, Ключник Зофія, Лопушанська Марія, Лопушанський Василь.
В. 106. Білівська Марія, Лоньчина Василь.
В. 108. Колодій Катерина, Скоровський Михайло.
В. 111. Орданик Анна, Орданик Іван, Ґураль Данько, Борис Панько.
В. 112. Галецька Анастазія, Петля Розалія, Бойко Анна.
В. 113. Коземчак Й. Олекса.
В. 114. Галько Андрій.
В. 115. Мікула Катерина, Орендзь Варвара, Орендзь Микола.
В. 116. Думанський Михайло, Думанська Агафія.
В. 123. Шилінська Евгенія, Шилінський Михайло.
В. 124. Ковалик Михайло.
В. 126. Когут Михайло.
В. 129. Занко Іван.
В. 130. Паранич Константин, Скородинський Семен, Тимців Марія, Карпюк Текля.
В. 131. Смагликов Олекса.
В. 132. Михалок Олекса.
В. 133. Бардаль Михайло.
В. 136. Кравчишин Іван, Кавчишин Теодор.
В. 146. Хомяк Віліям, Преліп Юрій, Євчук Марія, Євчук Михайло.
В. 147. Горболевич Павлина, Куньо Юстина, Волянська Катерина.
В. 155. Стрелська Марія, Ґураль Стефан, Федів Марія, Федейко Стефан, Ходан Марія, Ґураль Марія.
В. 157. Ганович Дмитро.
В. 158. Мельник Домінік, Ступак Михайло.
В. 163. Марчак Яків.
В. 168. Яремків Микола.
В. 170. Фурка Катерина.
В. 175. Попович Михайло.
В. 179. Клим Олена, Волянський Михайло.
В. 181. Борозний Йосиф, Борозний Стефан.
В. 191. Гучко Іван, Муха Тома, Базар Микола, Бело Марія, Мисинович Максим, Бучак Антонина, Бойко Павло, Бойко Михайло.
В. 192. Ірха Сава, Співак Іван.
В. 193. Довга Анастазія, Тутка Сеня.
В. 196. Баричко Франко.
В. 198. Савущак Григорій, Мудрик Лука, Кузій Розалія, Грищевич Наталка, Шевчук Ілія.
В. 202. Бешлей Параска.
В. 205. Краповський Михайло, Даню Федір.
В. 206. Городницький Микола, Підгорецький Михайло, Зарічняк Антін, Братковська Павлина, Братковський Адам.
В. 207. Боднар Дмитро, Дамянов Яків.
В. 208. Павлишин Яків.
В. 209. Макар Параска, Сопко Марія.
В. 213. Нагребний Микола, Ботвина Софія, Нагребна Анастазія.
В. 214. Гаврищ Іван.
В. 217. Кучмій Іван, Андрухів Григорій, Воляк Катерина, Коник Наталія, Ланюк Андрій.
В. 218. Гордиевич Михайло, Шубеляк Катерина.
В. 221. Шевчук Едвард, Сихаровська Юлія, Мусійчук Мирослава.
В. 223. Терефенко Антін, Чолій Іван, Байдух Марія.
В. 229. Яворський Йосиф, [illegible]
В. 230. Горбаль Михайло, Горбаль Теодор, Сабо Яків, Драгуш Ева.
В. 238. Панас Катерина, Музика Олена.
В. 239. Муха Марія, Паращак Текля, Вельган Текля, Білокур Параскевія, Катерина, Паращак Іван, Пісечко Анна.
В. 241. Липка Василь, Щенбор Явдоха, Гарматюк Францішка, Гарматюк Петро.
В. 242. Чабан Дмитро, Головата Марія, Головатий Франко, Сохина Йосиф, Кресна Петро.
В. 243. Бучман Данило, Яворський Стах.
В. 246. Пінк Анна.
В. 247. Баран Микола, Адамяк Павло, Баран Анна.
В. 251. Карась Іван, Юнич Марія, Юнич Іван, Залопчук Іван.
В. 252. Павлюк Петро.
В. 256. Самотіс Іван, о. Кіндей Михайло.
В. 259. Пікович Волтер, Москалик Марія, Савчин Марія.
В. 260. Шемела Параска, Шемела Михайло.
В. 263. Гудима Василь.
В. 272. Малецька Софія.
В. 274. Максимич Лука.
В. 276. Стефанович Евген, Сенета Катерина.
В. 277. Бойко Іван, Смощик Юліян.
В. 280. Іванус Дмитро, Бутинський Василь, Книщевич Теодор, Іванус Марія.
В. 282. Бялобрович Семен.
В. 283. Малиса Іван.
В. 284. Бараський Герман.
В. 285. Філь Софія, Томчак Іван.
В. 286. Шнайдей Анастазія.
В. 287. Дзюбанська Анна.
В. 288. Хитрик Іван, Коростенський Василь, Підгайна Ольга, Сохарнацький Юрій.
В. 292. Лисак Ілія, Демчук Яцко.
В. 296. Пастернак Петро, Мадюк Йосиф, Красінська Юлія, Гартман Іван, Гартман Емілія, Литвак Мілько, Зарічняк Григорій, Головчак Олена.
В. 299. Бурштинський Мартин.
В. 300. Голуб Петро.
В. 303. Максимчак Розалія.
В. 305. Тагіль Микола.
В. 307. Стефанюк Іван, Паращак Іван.
В. 309. Бістицький Фред.
В. 310. Сирота Анна, Сирота Стефан.
В. 311. Федірко Ева.
В. 312. Соловінський Іван.
В. 314. Стець Йосиф.
В. 318. Гуцалюк Анна.
В. 320. Микитюк Ілія, Семенович Марія, Семенович Павло.
В. 322. Бардаль Марія, Дольник Марія, Янковська Теодозія, Бардаль Розалія, Голобович Варвара, Бурачок Анастазія, Баніт Юлія.
В. 324. Гелета Михайло, Кострубяк Василь, Яцишин Гаврил, Мителська Марія, Мительський Антін, Яцишин Анна, Кострубяк Пелагія.
В. 325. Ліс Анна.
В. 326. Прокоп Едвард, Михальчук Єфремій.
В. 328. Василишин Стефан.
В. 329. Лев Федор, Лончина Анна.
В. 336. Кузь Максим, Степанек Олена.
В. 338. Федорчак Стефан, Левко Юрій.
В. 344. Песик Михайло.
В. 350. Сливинська Софія.
В. 354. Скіщин Матвій.
В. 364. Самсон Олекса, Жолкевський Йосиф, Пекний Микола, Носаль Катерина, Роборецька Катерина, Кушнір Розалія, Кухта Анастазія, Бусько Анна, Мураль Андрій.
В. 367. Псюк Йосиф, Дорофей Іван, Романів Михайло, Дорофей Михайло.
В. 369. Сірський Григорій, Федорович Пазя, Паращинець Катерина.
В. 370. Бурбан Теодор, Бойко Іван.
В. 371. Височанська Анна.
В. 379. Багрій Антін.
В. 381. Левчук Йосиф.
В. 385. Худяк Дмитро.
В. 388. Верещак Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 5. Коцан Петро, Коцан Марія.
В. 7. Захарчук Анна.
В. 40. Юрцан Василь, Пеленський Іван, Пеленський Михайло.
В. 69. Щур Микола.
В. 77. Цвек Іван, Кушіль Микола.
В. 91. Гресько Іван.
В. 96. Ярош Катерина, Тепко Гнат.
В. 102. Цап Демко.
В. 109. Новак Роман.
В. 126. Хомяк Іван, Процик Іван.
В. 133. Неіжмак Олекса, Гой Василь.
В. 137. Собович Стефан, Собович Бальвина.
В. 138. Ціжман Томко.
В. 158. Манянчин Анна.
В. 166. Николич Микола.
В. 170. Лисобей Григорій, Тхір Михайло.
В. 171. Чабаранок Іван.
В. 209. Кельман Стефан.
В. 221. Зубрицький Іван, Войцеховський Василь.
В. 252. Філіпов Йосиф.
В. 253. Щербій Микола.
В. 268. Громяк Петро.
В. 276. Керда Анастазія.
В. 316. Буковський Павло, Буковська Анна.
В. 326. Маївський Григорій.
В. 336. Заремба Петро.
В. 351. Профета Іван.
В. 369. Гладиш Ілія.
В. 385. Федушко Григорій, Гуньчак Апольонія, Рихлій Констатин, Гуньчак Микола, Бецькало Анна, Голіят Бартош, Ясенюк Рудольф, Ясенюк Анна, Климчук Марія, Климчук Іван.
В. 388. Чайковська Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Джера Ориско.
В. 46. Посадський Лев.
В. 59. Чупор Олена.
В. 76. Мручак Василь, Мручак Марія.
В. 106. Перцак Михайло.
В. 116. Думанський Михайло, Думанський Роман, Думанська Анна.
В. 123. Піціль Микола, Піціль Ева.
В. 139. Волошин Текля, Волошин Дмитро.
В. 147. Гришко Розалія.
В. 152. Демків Юліян.
В. 165. Маличишин Микола.
В. 206. Шевчук Йосиф, Зелененький Дмитро.
В. 313. Антош Григорій.
В. 218. Ляхоцька Анастазія.
В. 242. Гіба Андрій.
В. 275. Добровольський Іван, Гречин Захарко, Гречин Антін, Гречин Марія, Гречин Магдалена, Манорек Нестор, Манорек Марія, Швець Іван, Швед Михайло, Іваньчук Михайло, Швець Анастазія.
В. 280. Курило Іван.
В. 292. Масляк Йосиф, Масляк Катерина.
В. 296. Пильц Теодор.
В. 322. Базарніцька Ксеня.
В. 327. Душеньчук Йосиф.
В. 350. Пастущак Михайло.
В. 381. Лисяк Марія.
В. 388. Федорович Михайло.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ ЗА НЕДПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК:

В. 9. Любиш Михайло, Душаєський Афтаназ, Маякович Теодор.
В. 20. Цьопер Петро, Ярема Олекса, Кобилюх Іван, Мосин Василь.
В. 31. Скертоп Казимір.
В. 43. Малиньчак Іван.
В. 47. Паньків Василь.
В. 50. Ільчишин Онуфрій.
В. 55. Кліщук Арсеній.
В. 58. Михалюк Іван.
В. 65. Бабич Григорій.
В. 72. Куртич Фелікса.
В. 73. Ковальчик Михайло.
В. 85. Петрик Іван.
В. 90. Когуч Василь.
В. 101. Бразинець Олена, Бразинець Іван.
В. 147. Югас Іван.
В. 149. Гнатишин Микола.
В. 153. Стасяк Зофія, Стасяк Іван.
В. 164. Грищук Михайло.
В. 166. Галтан Іван.
В. 170. Коваль Стефан, Махнич Семен.
В. 194. Децик Варвара, Децик Вас.
В. 204. Ференц Еміль.
В. 207. Кочинаш Юрій.
В. 209. Муж Юстина, Муж Антін.
В. 213. Зощак Іван, Зощак Марія, Лібич Іван, Малькут Іван.
В. 219. Білас Іван, Труш Стефан.
В. 221. Стронський Василь, Андрейків Михайло.
В. 223. Цінявський Іван.
В. 227. Ціхонь Марія.
В. 240. Мотичка Андрій, Мотичка Юстина.
В. 249. Хорканич Анна.
В. 253. Заячківський Федьо, Олінкевич Михайло.
В. 268. Сеньків Онуфрій.
В. 270. Багрій Онуфрій.
В. 274. о. Балог Валентий, Балог Розалія, Кулякович Настуня.
В. 292. Матвіїв Стефан.
В. 293. Дмитрович Михайло.
В. 294. Федірко Марія, Павчак Юліян, Павчак Параскевія.
В. 301. Гриньків Григорій, Остапуч Дмитро.
В. 306. Юзефик Михайло, Юзефик Текля.
В. 318. Когут Анна.
В. 326. Теска Владислав.
В. 327. Попович Матвій.
В. 328. Малко Філемон.
В. 330. Горошко Петро.
В. 338. Панчишин Іван.
В. 342. Меньо Йосиф.
В. 388. Звіжанський Йосиф, Конратів Микола, Звіжанська Стелла.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Вітишин Михайло.
В. 18. Чипор Олена.
В. 27. Мручак Василь, Мручак Марія.
В. 28. Гіба Андрій.
В. 40. Пеленський Михайло.
В. 59. Дрозд Михайло, Зілінський Іван.
В. 63. Пелц Теодор, Сикута Микола.
В. 67. Пастущак Михайло.
В. 69. Посатський Лев.
В. 98. Касиян Теодор.
В. 119. Ляхоцька Анастазія.
В. 133. Неіжмак Олекса.
В. 143. Душеньчук Йосиф.
В. 151. Гришко Розалія.
В. 162. Піціль Микола, Піціль Ева.
В. 164. Малечишин Микола.
В. 170. Добровольський Іван, Гречин Захарко, Гречин Магдалена, Манорек Нестор, Манорек Марія, Швець Іван, Швед Михайло, Іваньчук Михайло, Швець Анастазія.
В. 174. Думанський Роман, Думанський Михайло, Думанська Анна.
В. 179. Фостій Яків.
В. 181. Шевчук Йосиф.
В. 210. Швед Василь, Швед Катерина.
В. 213. Гаєвський Петро, Гаєвська Ксеня.
В. 234. Антош Григорій.
В. 238. Перцак Михайло.
В. 300. Павлишин Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Шляхтич Пахомій.
В. 12. Петришин Андрій.
В. 18. Дзядик Марія.
В. 28. Чорний Іван.
В. 29. Блищак Василь, Сторошко Тимко.
В. 45. Михалечко М. Мирон.
В. 59. Венгринович Юрій.
В. 70. Хомінський Еміль.
В. 75. Горбаль Ілія.
В. 85. Новомлинський Іван.
В. 86. Іванина Андрій.
В. 98. Гевчук Григорій, Судима Мик.
В. 117. Ярема Петро.
В. 193. Парубій Анна.
В. 242. Яцила Яцко.
В. 252. Дронута Дмитро.
В. 283. Маліса Іван.
В. 293. Нечипор Розалія.
В. 338. Семенець Данило.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З кінцем місяця лютого 1925 р. в У. Н. С. було повнолітних членів	17.388
В місяци марті 1925 р. принято нових членів	375
В місяци марті 1925 р. принято нанoво	50
В місяци марті 1925 р. принято з переступними листами	41
В місяци марті 1925 р. принято з інших кляс	7
Разом	17.861
В місяци марті 1925 р. суспендовано	73
В місяци марті 1925 р. відійшли з переступними листами	41
В місяци марті 1925 р. відійшли до інших кляс обезпеченя	7
В місяци марті 1925 р. померли	21
Разом	142
З кінцем місяця марта 1925 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	17.719

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі Д.	на $ 100	16
В клясі А.	на $ 250	388
В клясі АА.	на $ 500	5.440
В клясі В.	на $ 750	858
В клясі С.	на $1000	10.813
В клясі ВВ.	на $1500	182
В клясі СС.	на $2000	27
Разом		17.719

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Рапавий Володимир.
В. 2. Людкович Стефан, Вільчацька Анна.
В. 6. Федів Катерина.
В. 7. Багрій Мирослав, Царик Михайло, Царик Марія.
В. 8. Песик Стефан, Песик Анастазія, Сокерка Тимофтей, Сокерка Андрій, Верес Михайло.
В. 24. Мацько Ольга, Мацько Анастазія.
В. 28. Чуба Григорій, Карлицька Анна, Карлицький Дмитро, Карлицька Олена, Карлицький Петро, Карлицька Анастазія.
В. 29. Здирко Ірина, Здирко Анна, Здирко Анастазія, Здирко Михайло, Здирко Іван.
В. 30. Фургала Михайло, Клос Ірина.
В. 31. Кузьо Йосиф.
В. 44. Лемчук Павло.
В. 45. Кулик Орест, Кулик Адам.
В. 56. Адамяк Іван, Геляк Анна, Геляк Еміль, Геляк Йоанна, Геляк Юліян, Яськів Микола, Яськів Марія, Яськів Стефан, Яськів Михайло, Когут Ольга, Когут Петро, Пуцило Стефан, Пуцило Ева.
В. 59. Срогій Михайло.
В. 70. Бабяк Марія, Бабяк Катерина, Ковальський Станислав, Ковальська Анеля, Кухар Семен, Кухар Петро, Кухар Марія, Кухар Катерина, Кухар Олена.
В. 75. Діжа Михаліна, Діжа Григорій, Саламин Таця, Саламин Іван, Саламин Анастазія, Саламин Семен, Саламин Андрій, Саламин Марія.
В. 82. Долинська Зофія, Долинський Петро.
В. 86. Мороз Василь, Хомин Ілько, Стець Михайло, Стець Анна, Стець Іван, Стець Теодор.
В. 87. Таньчак Стефан.
В. 90. Височанська Емілія.
В. 91. Ланьчак Петро, Плекан Роман, Плекан Евгенія, Плекан Аполіонар.
В. 95. Чорний Ольга.
В. 105. Полянський Едвард, Полянський Йосиф, Полянська Броніслава.
В. 107. Мищишин Марія, Мищишин Іван, Мищишин Петро, Мищишин Михайло.
В. 108. Бабяк Юлія.
В. 115. Скубяк Стефан.
В. 116. Фаліевський Стах, Фаліевська Катерина.
В. 121. Городницький Мирослав, Городницька Розалія.
В. 123. Дорош Іван.
В. 127. Круцько Стефан, Круцько Микола.
В. 130. Шолок Йосифа, Тимців Михайло, Тимців Магдалена, Тимців Анна.
В. 133. Калушка Марія.
В. 142. Соболовська Анна.
В. 147. Кадубець Катерина, Кадубець Михайло, Копач Анна, Копач Марія, Волянська Марія, Волянська Анна.
В. 151. Дзядик Петро, Дзядик Володимир.
В. 192. Литвинець Михайло, Литвинець Анна, Литвинець Марія.
В. 205. Коник Анна, Коник Катерина, Коник Стефан.
В. 206. Гурбель Мирослава, Гричух Василь, Шаравара Мирослав.
В. 217. Максимців Катерина, Нищук Марія, Воляк Іван, Воляк Анастазія, Воляк Василь, Воляк Катерина, Воляк Анастазія.
В. 220. Саган Йоанна.
В. 221. Кухар Домінія, Петришин Текля, Петришин Ольга.
В. 223. Дрозд Олена, Дрозд Анна, Худоба Іван.
В. 235. Бобак Микола, Бобак Іван.
В. 239. Муха Анна, Муха Стефанія.
В. 241. Щенгор Михайло, Щенгор Стефанія, Щенгор Володимир.
В. 234. Борщ Олекса, Тупиця Микола.
В. 247. Щерба Іван, Щерба Стах.
В. 251. Данилюк Василь, Данилюк Анна.
В. 263. Гудима Кирило, Гудима Іван.
В. 274. Лопушаський Василь.
В. 276. Сенета Анна, Владичак Станислав.
В. 283. Денега Теодор.
В. 292. Демчук Анастазія, Демчук Михаліна.
В. 297. Войтович Салька, Войтович Антін, Войтович Теодор, Войтович Михайло, Войтович Анастазія, Войтович Павло.
В. 299. Гура Зофія.
В. 307. Паращак Анна.
В. 308. Нищій Текля, Заяць Верка.
В. 310. Рибак Тимко, Рибак Текля.
В. 317. Моздір Текена, Моздір Григорій, Моздір Іван, Моздір Михайло.
В. 324. Яцишин Стефанія, Яцишин Йосиф, Яцишин Ольга.
В. 336. Савчак Анна, Савчак Іван, Савчак Володимир.
В. 350. Креницький Йосиф, Креницька Йоанна, Креницька Віра.
В. 363. Челядин Стефан, Васьків М. Петро.
В. 364. Кухта Зофія, Кухта Анна, Кукіз Ольга, Кукіз Ольга.
В. 3..9. Гуцалюк Ольга, Залужна Борися.
В. 370. Погода Емілія.
В. 379. Кузак Олена.
В. 380. Маркович Олена, Маркович Анна.
В. 385. Томашевська Марія, Томашевський Володимир, Томашевська Анна, Томашевський Даниїл.
В. 388. Урбан Пазя.
В. 396. Дик Григорій, Дик Катерина.
В. 401. Чорний Мирон, Чорний Роман, Чорний Омелян, Чорний Михайло, Чорний Петро.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 5. Коцан Анна, Коцан Іван, Коцан Марія.
В. 40. [illegible]
В. 69. Придка Марія.
В. 126. Кузмин Михайло, Кузмин Микола, Кузмин Катерина, Кузмин Стефан.
В. 225. [illegible]
... Денко Анелі, Денко Павло.
В. 252. Филипів Олена, Филипів Богдан.
В. 276. Керда Марія, Матіяшовський Іван, Муральчик Іван, Петришак Йосиф, Петришак Олена, Стубан Олена, Томашевська Марія, Зіндран Михайло.
В. 347. Бружина Василь, Бружина Стефан, Бружина Петро, Бружина Іван.
В. 385. Бечкало Володимир, Бечкало Михайло, Бечкало Марія, Бечкало Василь, Ясинюк Володимир.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 65. Полянський Іван, Полянська Марія, Полянський Павло.
В. 76. Мручок Анна, Мручок Ольга.
В. 116. Думанська Франя, Думанський Семен, Думанський Михайло, Думанський Олекса, Думанський Йосиф.
В. 139. Волошин Михайло.
В. 206. Шевчук Марія, Шевчук Катерина, Шевчук Богдан.
В. 213. Антош Стефан.
В. 242. Гіба Микола, Гіба Іван, Гіба Олена.
В. 275. Гречин Марія, Гречин Дмитро, Гречин Михайло, Манорек Анастазія, Манорек Микола, Швець Йоанна.
В. 292. Масляк Анна, Масляк Катерина, Масляк Вікторія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК:

В. 41. Лисович Стела, Лисович Станислава.
В. 112. Винаровська Марія.
В. 153. Стасяк Чех, Стасяк Іван, Стасяк Олена, Стасяк Еді, Стасяк Геня.
В. 204. Ференц Стефан, Ференц Василь, Ференц Марія.
В. 209. Муж Анна, Муж Антоніна.
В. 294. Федірко Анастазія, Федірко Ольга, Федірко Стефанія, Павчак Ірина, Павчак Ольга.
В. 301. Гриньків Стефан.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 7. Офца Ледвік, Рихель Катерина, Тима Іван, Томашевський Петро.
В. 8. Песик Анна.
В. 30. Гамівка Стефан.
В. 31. Кузьо Іван.
В. 38. Кохановська Марія, Намісняк Іван.
В. 44. Домбровська Катерина.
В. 59. Венгрин Олекса.
В. 63. Барна Михайло, Кучвара Анна, Маховський Іван.
В. 81. Рудагазий Іван.
В. 99. Делиман Олена, Делиман Стефан, Лещишин Анна.
В. 106. Білінська Марія.
В. 132. Волос Михайло, Сова Володимир.
В. 155. Стрельська Марія.
В. 196. Баричко Франко.
В. 217. Кучмій Іван.
В. 218. Недоступ Петро.
В. 223. Терефенко Антін.
В. 229. Калакука Теодозій, Калакука Катерина.
В. 259. Москалик Марія, Пикович Володимир.
В. 272. Малецька Зофія.
В. 288. Підгайна Ольга.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Полянський Іван, Полянська Марія, Полянський Павло.
В. 27. Мручок Анна, Мручок Ольга.
В. 28. Гіба Микола, Гіба Іван, Гіба Олена.
В. 40. Пеленська Марія.
В. 170. Гречин Михайло, Манорек Микола, Манорек Анастазія.
В. 174. Думанська Франя, Думанський Семен, Думанський Михайло, Думанський Олекса, Думанський Йосиф.
В. 181. Шевчук Марія, Шевчук Катерина, Шевчук Богдан.
В. 234. Антош Стефан.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 147. Ярема Стефанія.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З кінцем місяця лютого 1925 р. в У. Н. С. було дітий членів	9.877
В місяци марті 1925 р. принято нових	200
В місяци марті 1925 р. принято нанoво	33
В місяци марті 1925 р. принято з переступними листами	27
Разом	10.137
В місяци марті 1925 р. суспендовано	19
В місяци марті 1925 р. відійшли до старших членів У. Н. С.	32
В місяци марті 1925 р. відійшли з переступними листами	21
В місяци марті 1925 р. померли	1
Разом	73
З кінцем місяця марта 1925 р. було дітий членів в У. Н. С.	10.064

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця марта 1925 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	27.265
В місяци марті 1925 р. прибуло повнолітних членів	331
В місяци марті 1925 р. прибуло дітий членів	187
З кінцем місяця марта 1925 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	27.783

У В А Г А

котру кождий відділовий уряд... членам Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до не... ся застосувати.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць март 1925 року як суспендовані або виключені за неплаченнє місячних вкладок, чи з іншої причини згідно зі статутом організації У. Н. Союза, мусять зголоситися впротягу сего місяця (квітня) до своїх відділів і вплатити нанoво, виплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Єсли сего не зроблять до кінця місяця квітня 1925, то в маю 1925 року мусять виповнити нові аплікації (просьбу о приняттє), наколи ... бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці нові члени, ... повнолітні як і малолітні, котрі в місяці марті 1924 р. взяли переступні листи а еще досі не зголосились до іншого правоїстнуючого відділу У. Н. Союза, мусять не зробити в місяци квітні 1925 р., бо на другий місяць то є в маю 1925 року стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о ...

ДІТОЧІ ТЕАТРАЛЬНІ ШТУКИ.

	цнт.
В чужім пірю, картина в 3-ох діях (10 осіб)	10
Дарунки русалок, фантазія в 2-ох діях (16 осіб)	10
Добрі діти, з життя амер. школярів в 3-ох діях (8 осіб)	15
Шкільна Владка, комедійка на 3 дії (8 осіб)	10
Коник стрибунець, сценічна гра в 1-ій дії (5 осіб)	10
Лісова казка, сценка на 1 дію (10 осіб)	10
Печери, сценка на 1 дію (8 осіб)	10